

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/120/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123011884
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123011884.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 21.06.2023, č. k. 12PP/32/2023-32, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07.09.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T/29/2022 zo dňa 10.06.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/71/2022 zo dňa 25.01.2023.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva na podanie sťažnosti.

3. Podanú sťažnosť odsúdený odôvodnil ručne písaným podaním zo dňa 27.06.2023, v ktorom argumentuje nasledovne:

3.1. Žiada okamžité zrušenie rozhodnutia a zároveň podáva trestné oznámenie na zákonnú sudkyňu JUDr. Natáliu Slivenskú pre zamlčanie intímneho vzťahu s ním, pozná ju pod menom D.. Zákonná sudkyňa úmyselne zamlčala ich intímny život, kedysi (obdobie si nepamätá), mu šepkala do ucha, že to s ním bude robiť kdekoľvek. Dňom 27.06.2023 opätovne žiada Trnavský súd o čo najskoršie vytýčenie nového pojednávania, inak je nútený písať list generálnemu dozorovému prokurátorovi E. F., aby sa okamžite zaoberal touto trestnou činnosťou, ktorej sa dopustila zákonná sudkyňa, pretože volal so sestrou dcérou, ktorá chodí do školy pre trestné právo a taký sudca, keď poruší prísahu, je okamžite zbavený talára.

3.2. Predkladá aj doklad, že viedol riadny život, čo dokladuje vizitkou pána koordinátora ako aj dokladom o ubytovaní, pretože sa jednalo o prácu v Bratislave a má aj trvalé bývanie v G. H. XXX, I. C..

3.3. Ďalej podáva trestné oznámenie na riaditeľa ústavu z dôvodu neplnenia si svojich povinností, ktoré mu vyplývajú zo zákona.

3.4. Týmto dáva na vedomie, že aj odsúdený je občanom tohto štátu, za ktorý sa musí hanbiť. Vo výkone trestu odňatia slobody je pre výtržníctvo, podotýka, že pre výtržníctvo, ktoré si prišiel odsedieť 6 mesiacov. Pripomína, že nie je vrah ani zlodej, vo výkone trestu odňatia slobody je za svoju hlúposť, že pred X rokmi poznal menovaného J. K. a správal sa k nemu neúctivo, neriešil to a mal ťažký úraz v Nemecku ako šofér dodávky od spoločnosti Mokošák, Trnava, ktorý by po telefóne dosvedčili, že sa snažil žiť poctivo a svedomite ako sa na občana Slovenska patrí, uvádza ešte raz, že nekradol ani nevraždil ako niektorý vysokopostavený, čo zabil nevinných ľudí zato, že si myslel, keď má peniaze, prelomí trestné právo. Byť sudcom, tak mu dá doživotie bez milosti, lebo stratu tých detí už nik nenahradí

tým chudákom rodičom, čo im ostal len žiaľ. Keby to, čo urobil, urobil aj jeho deťom, tak taký človek ako bol ten vysoko postavený šofér si nezaslúži vyjsť z väzenia. To je vrah, no on nevraždil, mal si len výtržnivosť odsedieť a bol očiernený, že nebude viesť riadny život po podmienenom prepustení.

3.5. Ako zmienil na riaditeľa ústavu podáva trestné oznámenie dozorovému prokurátorovi a bude žiadať, aby bola poslaná NAKA z odboru kriminality na prešetrenie pracovníkov väzenia ako aj justičnej stráže, načo s nimi príde komerčná televízia JOJ, nakoľko už mal konflikt na oddieli 4B za násilné zneužitie chlapca.

3.6. Dúfa, že žiadne násilie na ňom policajti nespáchajú, lebo kópiu tohto podania odosiela dozorovému generálnemu prokurátorovi E. F., aby bola do ústavu vyslaná NAKA.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

5. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

6. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

7. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia uvedeného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku (vykonanie potrebnej časti trestu odňatia slobody), nespĺňa prvú materiálnu podmienku (vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie) a druhú materiálnu podmienku (dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu).

8. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa pri vyhodnotení prvej materiálnej podmienky poukázal na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, z ktorého síce vyplynulo, že vo vzťahu k osobe odsúdeného neboli konštatované negatívne skúsenosti a poznatky o jeho osobe. Avšak na verejnom zasadnutí poverený zástupca ústavu prezentoval zmenu v správaní odsúdeného, pretože odsúdený musel byť umiestnený do cely samostatného umiestnenia, keďže vzniklo podozrenie z napadnutia spolubývajúcего a prechovávaní nepovolenej veci, z ktorého dôvodu prebiehali dve disciplinárne konania, a tak nemožno konštatovať, že odsúdený svojím správaním a vystupovaním počas výkonu trestu odňatia slobody preukázal polepšenie.

9. Pri posudzovaní druhej materiálnej podmienky vychádzal najmä z odpisu z registra trestov, a teda najmä z početnosti záznamov, rôznorodosti páchanej trestnej činnosti a opakovane ukladaných nepodmienených trestov odňatia slobody. Skonštatoval, že odsúdený bol už aj podmienené prepustený, avšak nevyužil šancu, ktorú mu súd dal a naďalej sa dopúšťal trestnej činnosti. Rovnako ani predchádzajúce podmienené tresty odňatia slobody neboli pre odsúdeného dostatočné nato, aby sa vyhol páchaniu trestnej činnosti a viedol riadny život. Okresný súd záverom teda konštatoval, že od odsúdeného nemožno očakávať, že by v prípade podmieneného prepustenia viedol riadny život.

10. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

11. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd je názoru, že skutočnosti uvedené v napadnutom uznesení neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie. Zistenia a závery, ktoré v odôvodnení napadnutého uznesenia uvádza prvostupňový súd, a ktoré sú uvedené v tomto uznesení v odseku 8. a 9., považuje sťažnostný súd za relevantné, ktoré sú rozhodujúce pre vyvodenie záveru o tom, či čiastočný výkon trestu odňatia slobody odsúdeným splnil svoj účel do tej miery, aby bolo možné očakávať, že odsúdený v prípade podmieneného prepustenia bude viesť riadny život.

12. Sťažnostný súd pre zvýraznenie správnosti úvah prvostupňového súdu opakuje, že pokiaľ ide o splnenie materiálnych podmienok, z hodnotenia poskytnutého Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou nevyplývali žiadne negatívne skutočnosti a poznatky na osobu odsúdeného vzhľadom na krátkosť vykonávaného trestu, avšak u odsúdeného bola zaznamenaná menej priaznivá resocializačná prognóza na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Hoci v hodnotení bolo konštatované, že odsúdený sa v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody dokáže správať na

požadovanej úrovni a že čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenia, tak vzhľadom na skutočnosti prezentované povereným zástupcom príslušného ústavu na verejnom zasadnutí dňa 21.06.2023, sťažnostný súd dopytom zisťoval stav zmienených disciplinárnych konaní vedených voči odsúdenému. Z vyjadrenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 24.08.2023 sťažnostný súd zistil, že odsúdenému boli uložené dva disciplinárne tresty, konkrétne dňa 21.06.2023 mu bol uložený disciplinárny trest vo forme pokarhania za neplnenie si zákonných povinností – odsúdený počas kontroly oddielu prechovával nepovolené veci a dňa 21.06.2023 mu bol uložený disciplinárny trest vo forme celodenného umiestnenia do uzavretého oddielu na dobu 10 dní za porušenie zásady slušného správania – fyzické napadnutie spoluodsúdeného. S poukazom na doterajší výkon trestu odňatia slobody a dva disciplinárne tresty nemožno konštatovať, že odsúdený počas výkonu trestu bezproblémovo plnil základné povinnosti vo výkone trestu odňatia slobody, a preto nemožno konštatovať, že u odsúdeného nastalo polepšenie, ako jeden z materiálnych predpokladov na jeho podmiennečné prepustenie. Odsúdený počas výkonu trestu svojim správaním nepreukázal, že sa polepšil, teda že u neho prebehla vnútorná zmena v jeho hodnotovej orientácii. Navyiac v neprospech odsúdeného svedčí aj menej priaznivá resocializačná prognóza, stredné riziko recidívy, či len čiastočné splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie konštatované zo strany ústavu. Ani existencia trvalého bydliska odsúdeného, či prisľúbený výkon pracovnej činnosti po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, pri nesplnení materiálnej podmienky polepšenia sa, nemajú vplyv na záver súdu o nesplnení podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného.

13. Pokiaľ odsúdený v sťažnosti namieta záver prvostupňového súdu o tom, že v jeho prípade nie sú splnené materiálne podmienky na jeho podmiennečné prepustenie, je potrebné uviesť, že pri hodnotení materiálnych podmienok, vrátane polepšenia odsúdeného, je nevyhnutné zohľadniť aj jeho správanie v minulosti, vrátane jeho trestnej minulosti. Odsúdený v trestnej činnosti pokračoval napriek predchádzajúcim výkonom uložených trestov, či jeho podmiennečnému prepusteniu v inej trestnej veci. Je nevyhnutné tiež zohľadniť, že odsúdenému boli poskytnuté viaceré šance, a to aj v podobe podmiennečných trestov odňatia slobody, či podmiennečného prepustenia, ktoré nevyužil, a preto sa, po zohľadnení doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, niet prečo domnievať, že ďalšie podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody už splní svoj zákonom sledovaný účel.

14. Na tomto mieste nepovažuje sťažnostný súd za potrebné opakovať vecne správnu argumentáciu prvostupňového súdu, ktorou tento odôvodnil nenaplnenie materiálnych podmienok, potrebných na kladné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a na túto odkazuje.

15. Pokiaľ ide o sťažnostnú námietku, prostredníctvom ktorej odsúdený vzniesol námietku zaujatosti zákonnej sudkyne, túto vyhodnotil sťažnostný súd ako nedôvodnú. Sťažnostný súd uvádza, že napriek tomu, že námietku zaujatosti je odsúdený povinný vzniesť bezodkladne, t. j. len čo sa dozvedel o dôvodoch možného vylúčenia zákonnej sudkyne, túto námietku vzniesol až v odôvodnení svojej sťažnosti proti napadnutému uzneseniu. Obžalovanému bolo doručené predvolanie na verejné zasadnutie dňa 05.06.2023, pričom v doručenom predvolaní bolo meno zákonnej sudkyne uvedené. Túto námietku nevzniesol ani na verejnom zasadnutí dňa 21.06.2023, kedy mal zákonnú sudkyňu možnosť vidieť. Sťažnostný súd dopytom na zákonnú sudkyňu JUDr. Natáliu Slivenskú zisťoval relevantnosť tvrdení odsúdeného a zistil, že zákonná sudkyňa tvrdenia odsúdeného poprela a uviedla, že odsúdeného nepozná, nie je a ani nikdy s ním nebola v žiadnom vzťahu. Vzhľadom na čas podanej námietky zaujatosti, neurčitosť tvrdení odsúdeného, keď tento neuviedol, kedy mal mať so zákonnou sudkyňou vzťah a ani nedefinoval jeho kvalitu (nepriateľský, priateľský a pod.), dospel sťažnostný súd k záveru, že námietka zaujatosti podaná zo strany odsúdeného voči zákonnej sudkyne nie je relevantná. V konaní nebol preukázaný žiaden taký vzťah zákonnej sudkyne k odsúdenému, ktorý by bol spôsobilý spochybníť jej nestrannosť v prejednávanej trestnej veci, a to nielen zo subjektívneho hľadiska, ale aj z hľadiska objektívneho.

16. Na margo sťažnostných námietok odsúdeného ohľadom charakteru trestnej činnosti, pre spáchanie ktorej je momentálne vo výkone trestu odňatia slobody, sťažnostný súd poukazuje nato, že odsúdený bol právoplatne uznaný vinným v trestnej veci Okresného súdu Zvolen pod sp. zn. 2T/29/2022 z troch trestných činov, konkrétne zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za ktorých spáchanie mu bol uložený trest, ktorý aktuálne vykonáva. V konaní o podmiennečnom prepustení nie je možné preskúmať správnosť uloženej sankcie, pretože sa nejedná o mimoriadny opravný prostriedok, ale posudzuje sa, či pomerný

výkon trestu odňatia slobody u odsúdeného splnil svoj účel skôr, t. j. v čase, kedy sa o návrhu na podmienené prepustenie rozhoduje.

17. Odsúdený sa snažil v podanej sťažnosti pomerovať závažnosť svojho protiprávneho konania s poukazom na závažnosť trestnej činnosti iných osôb, avšak takáto sťažnostná námietka nemá relevanciu, pretože pri podmienenom prepustení sa skúma splnenie formálnej a materiálnych podmienok na podmienené prepustenie, ktorá v prípade odsúdeného súd nevyhodnotil ako splnené.

18. Rovnako za nedôvodné považoval sťažnostný súd aj sťažnostné námietky odsúdeného, ktoré sa týkajú podaného trestného oznámenia na zákonnú sudkyňu, na riaditeľa ústavu, kde vykonáva uložený trest odňatia slobody, či ostatných príslušníkov ZVJS. Sťažnostný súd nie je orgánom činným v trestnom konaní, a preto nie je oprávnený zaoberať sa skutočnosťami, ktoré odsúdený v podanej sťažnosti (trestnom oznámení) namieta. Odsúdený relevantným spôsobom nepreukázal nezákonnosť alebo neodôvodnenosť uloženia disciplinárnych trestov, z tohto dôvodu nemá sťažnostný súd pochybnosti o porušení ústavného poriadku odsúdeným.

19. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.